

31-12-2017

প্ৰাতঃমুৰলী

ওমশান্তি

“অব্যক্ত বাপদাদা”

ৰিভাইজ: 31-12-1982 মধুবন

“সকলো অলৌকিক বান্ধৱৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ শুভেচ্ছাবাণী”

আজি সকলো ব্ৰাহ্মণ আত্মাৰ অন্তৰংগ বান্ধৱ বাপদাদাই, অন্তৰৰ গীত গাবলৈ, চেনেহৰ ৰীতি পালিবলৈ আশ্চৰ্য্যজনক পদ্ধতিৰে আত্মিক গোলাপৰ ফুলৰ বাগিছাত বা আল্লাহে স্বয়ং নিজৰ ফুলৰ বাগিছাত সন্মিলিত হ’বলৈ আহিছহঁক! বাবাৰ সন্তানসকলে একেটাই লগনত আজি মগ্ন হৈ আছে যে আমাৰ অন্তৰৰ বান্ধৱৰ লগত নতুন বছৰ উদ্‌যাপন কৰিম। বাপদাদাই আজি কেৱল সাক্ষী স্বৰূপত সন্মুখত বহি থকা আত্মিক বন্ধুসকলৰ লগতেই সন্মিলিত হোৱা নাই, বৰং সাক্ষাৰ সভাৰ দ্বাৰা আকাৰী ৰূপধাৰী সন্তানসকলৰ বা অন্তৰৰ বান্ধৱ স্নেহী আত্মাসকলৰ বহুত ডাঙৰ সন্মিলন চাই আছেহঁক। এনেকুৱা আত্মিক আৰু সঁচা বান্ধৱ আৰু কাৰনো থাকিব পাৰে? বাপদাদাইয়ো আত্মিক গৌৰৱ কৰে যে এনেকুৱা আৰু ইমান সংখ্যক বান্ধৱ আন কোনেও পোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নাপায়। সকলোৰে অন্তৰৰ গীত দূৰৰ পৰা বা ওচৰৰ পৰাও শুনিবলৈ পোৱা গৈছে। কোনটো গীত বাৰু ? “অ’ বাবা”। এইটোৱেই “বাবা বাবা”ৰ গীত এটাই সুৰ আৰু তালত সকলো দিশৰ পৰাই শুনিবলৈ পোৱা গৈছে। সন্তান বুলি কোৱা বা বান্ধৱ বুলি কোৱা সকলোৰে এটাই কথা “তুমিয়েই মোৰ” আৰু ভগৱান বান্ধৱেও এজন এজনক এনেকৈয়ে কয় যে “তুমিয়েই মোৰ”। “বাহ! মোৰ বান্ধৱসকল”। গীত গোৱা – (ভগ্নীসকলে সাক্ষাৰ বাবাৰ সুন্দৰ গীত গালে, তুমিয়েই মোৰ...)

এয়া মুখেৰে গোৱা গীত অলপ সময় গাব পাৰা কিন্তু মনৰ গীততো অবিনাশী ভাবে বাজিয়ে থাকে। আজিৰ নতুন বছৰৰ শুভ দিনত অনেক সন্তানৰ বহুত ভাল সংকল্প, স্নেহযুক্ত বাণী বাপদাদাৰ ওচৰত আগতেই আহি গৈছে। আজিৰ দিনতোত আনন্দ উৎসৱ পালন কৰা, নহয় নে। এজনে আনজনক শুভেচ্ছা জনোৱা। বাহদাদাইও সকলো আন্তৰিক আত্মিক বান্ধৱসকলক শুভেচ্ছা জনায়।

যথা বিধিৰে বৃদ্ধি পাই গৈ থাকিব। সদায় সকলো সম্পত্তিৰে সম্পন্ন হৈ থাকিব। সদায় ফৰিস্তা হৈ দেহৰ সকলো সম্বন্ধৰ পৰা আতৰত উৰি থাকিব। সদায় নয়নত, অন্তৰত বাবাক সমাহিত কৰি মাথো এজন বাবা দ্বিতীয় আন কোনো নাই – এই লগনতে মগ্ন হৈ থাকিব। সদায় পৰীক্ষাবোৰক, সমস্যাবোৰক, ব্যৰ্থ সংকল্প বোৰক পানীৰ ৰেখাৰ দৰে অতিক্ৰম কৰি সন্মানসহ উত্তীৰ্ণ হ’ব। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ শুভকামনাৰে সৈতে শুভেচ্ছা দি আছে। এটি এটি অমূল্য ৰত্নৰ বিশেষত্বৰ গীত গাই আছে। আজিৰ দিনটোত নাচ-গান কৰা নহয়নে। কেৱল আজিৰ বাবে নহয় সদায় নাচি আৰু গাই থাকিব। সদায় প্ৰত্যেককে এটি এটি অলৌকিক উপহাৰ দি থাকিব। যিদৰে আধ্যাত্ম মানুহ যদি কৰবালৈ যায় বা তেওঁৰ ওচৰলৈ যদি কোনোবা আহে তেতিয়া কোনোৱে খালী হাতেৰে যাব লগা নহয়। তোমালোক সকলোৱে অতি শ্ৰেষ্ঠ হোৱা নহয় যেতিয়াই যিকোনো ব্ৰাহ্মণ আত্মা বা আন কাৰোবাক লগ পোৱা, কিবা এটা নিদিলে কেনেকৈ পাব। প্ৰত্যেককে শুভ-ভাৱনা বা শুভ- কামনাৰ উপহাৰ দি থাকিব। বিশেষতা দান কৰা আৰু বিশেষতা গ্ৰহণ কৰা। গুণ দিয়া আৰু গুণ লোৱা। এনেকুৱা ঈশ্বৰীয় উপহাৰ সকলোকে দি থাকিব। কোনোবাই লাগিলে যিয়েই ভাৱনা বা কামনাৰে নাহক তোমালোকে কিন্তু শুভ- ভাৱনাৰে উপহাৰ দিব। শুভ-ভাৱনা আৰু শ্ৰেষ্ঠ কামনাৰ উপহাৰৰ ভৰাল যেন সদায় ভৰপূৰ হৈ থাকে। এইটো সংকল্পও উৎপন্ন হ’ব নালাগে যে আৰুনো কিমান শুভ ভাৱনাৰে চাম। ইয়াৰ কোনো শেষ আছে নে নাই। এনে সংকল্প উৎপন্ন হোৱাটোৱে এইটো সিদ্ধ কৰে যে গ’ল্ডেন উপহাৰৰ ভৰাল ভৰপূৰ নাই।

দাতা, বিধাতা, বৰদাতাৰ সন্তান, ভাগ্যৰ ৰেখা আঁকোতা ব্ৰহ্মাৰ সন্তান ব্ৰহ্মাকুমাৰ আৰু ব্ৰহ্মাকুমাৰী হোৱা সেয়েহে সদায় ভৰাল ভৰপূৰ হৈ থাকিব লাগে। এইটো বৰ্ষত কাকোকে খালি হৈ থাকিব নিদিবা। খালি হাতে নাযাবা আৰু খালি হাতে ঘূৰি নাহিবা। সকলোকে দিবও লাগিব আৰু সকলোৰে পৰা ল’বও লাগিব। এয়া উপহাৰ বিলোৱাৰ বৰ্ষ। কেৱল এদিন নহয়, কিন্তু গোটেই বছৰটোৱেই প্ৰতিদিনে, প্ৰতি ঘণ্টা, প্ৰতিটো চেকেণ্ড প্ৰতিতো সংকল্প যি কৰিলা তাৰ দ্বাৰা আৰু অধিক আত্মিক নবীনতা আনিব পৰা

বিধৰ হওঁক। নতুন দিন, নতুন ৰাতি বুলিতো সকলোৱে কয় কিন্তু শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ নতুন চেকেণ্ড, নতুন সংকল্প হওঁক তেতিয়াহে অহিবলগীয়া নতুন দুনিয়াৰ নতুন চিকিমিকনী বিশ্বৰ আত্মাসকলক সপোনৰ ৰূপত বা সাক্ষাৎকাৰৰ ৰূপত দেখা দিব। এতিয়ালৈকে বিশ্বৰ আত্মাসকলে জানিবলৈ ইচ্ছুক যে বিনাশৰ পিছত কি হ'ব? কিন্তু বছৰটো সকলো আধাৰ স্বৰূপ আত্মাসকলৰ প্ৰতিটো চেকেণ্ড আৰু প্ৰতিটো সংকল্প, আটাইতকৈ নতুন, আটাইতকৈ উচ্চ, আটাইতকৈ ভাল হ'লে চাৰিওফালে নতুন দুনিয়াৰ চিকিমিকনী দেখাৰ আৰাজ বিয়পি পৰিব আৰু কি হ'ব? তেওঁলোকে দেখিব এইটো এনেকৈ হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে তেনেকৈহে হ'ব। তেতিয়া এনেকুৱা বিস্ময় জনক জগত সোনকালে আহক আৰু সোনকালে স্থাপিত হওঁক – স্থাপনৰ কাৰ্যত ব্যস্ত হৈ যাব। যেনেকৈ প্ৰতিষ্ঠাৰ আদিত সপোন আৰু সাক্ষাৎকাৰৰ লীলা বিশেষ আছিল, এনেকৈ অন্তিমৰ সময়তো এই বিচিত্ৰ লীলা প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ নিমিত্ত হ'ব। চাৰিওফালৰ পৰা "ইয়াতে আছে" "ইয়াতে আছে" এয়াই আৰাজ আহিব আৰু এই আৰাজ অনেকৰ ভাগ্যক শ্ৰেষ্ঠ বনোৱাৰ নিমিত্ত হ'ব। এটা দীপকৰ পৰা অনেক দীপক জ্বলি উঠিব।

গতিকে এই বৰ্ষত কি কৰিব? সঁচা দীপমালা উদ্‌যাপনৰ তৈয়াৰী কৰিব লাগে। পুৰণি কথা, পুৰণি সংস্কাৰৰ দশহাৰা পালন কৰা কিয়নো দশহাৰাৰ পিছতহে দীপমালা হ'ব। গতিকে আজি অন্তৰংগ বান্ধৱ আত্মাসকলৰ লগত মনৰ কথা পাতি আছে। মনৰ কথা কাৰ লগত পতা হয়? বন্ধুসকলৰ লগতে পতা নহয়। অচ্ছা শুভেচ্ছাতো পালা। শুভেচ্ছাৰ লগতে নতুন বছৰৰ উপহাৰো সদায় লগত ৰাখিবা। কিমান উপহাৰ লাগিব? প্ৰত্যেকৰ মাজত বহুত উপহাৰ সমাহিত হৈ আছে আৰু বহুতে এজনত সমাহিত হৈ আছে। বাপদাদাইতো সকলো সন্তানকে সকলোতকৈ ধুনীয়া উপহাৰ "হীৰাৰ চাবি" দিছে যাৰ দ্বাৰা যি খাজনাই বিচৰা সেয়াই হাজিৰ হৈ যায়। হীৰাৰ চাবিপাত কি? এটিয়ে শব্দ 'বাবা', ইয়াতকৈ ভাল চাবি আৰু পাবা জানো? সত্যযুগতো এনেকুৱা চাবি নাপাবা। সকলোৱে এই "হীৰাৰ চাবি" চম্ভালি ৰাখিছা নহয়। কোনোৱে চোৰ কৰিতো নিয়া নাই। চাবি হেৰুৱালা মানে সকলো খাজনা হেৰুৱাই পেলালা সেইবাবে চাবি সদাই লগত ৰাখিবা। চাবিৰ চেইন আছেনে নে অকল চাবি আছে? চাবিৰ চেইন হৈছে – সদায় সৰ্ব সম্বন্ধৰে স্মৃতি স্বৰূপ হৈ থাকিবা। গতিকে চাবিৰ চেইন উপহাৰ হিচাপে পাইছা নহয়। সকলোতকৈ ভাল উপহাৰ হৈছে এই চাবি। ইয়াৰ লগত বছৰটোৰ বাবে বিশেষ প্ৰতিজ্ঞাৰ খাৰুও দিছে। সেই প্ৰতিজ্ঞাৰূপী খাৰুপাত কি বাক? যিটো আগতে শুনাইছো প্ৰতিটো ছেকেণ্ড, প্ৰতিটো সংকল্প, প্ৰত্যেক আত্মাৰে সৈতে সম্পৰ্কত সদায় নতুনতকৈও নতুন অৰ্থাৎ উচ্চৰো উচ্চ। নিম্ন স্তৰৰ কথাবিলাক চাবও নালাগে আৰু নিম্ন স্তৰৰ স্থিতিত থাকিবও নালাগে, সদা উচ্চ। উচ্চ বাবা, উচ্চ সন্তান, উচ্চ স্থিতি আৰু উচ্চতকৈও উচ্চতম সকলোৰে সেৱা হওক। এয়া হৈছে প্ৰতিজ্ঞা ৰূপী খাৰু।

লগতে সৰ্ব গুণৰূপী শৃংগাৰৰ বাকচ, বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ শৃংগাৰৰ বাকচৰ চেট। যি সময়ত যেনেকুৱা শৃংগাৰৰ আৱশ্যক সেই সময়ত সেইটো চেট ধাৰণ কৰি সদায় সাজি-কাঁচি থাকিবা। কেতিয়াবা সহনশীলতাৰ চেট পিন্ধিবা, কিন্তু সম্পূৰ্ণ পোচাক পিন্ধিবা। কেৱল এটা চেট নিপিন্ধিবা। কাণৰ দ্বাৰাও সহনশীলতা, হাতৰ দ্বাৰাও সহনশীলতাৰ শৃংগাৰৰ হওঁক। এনেদৰে সময়ে সময়ে ভিন্ন ভিন্ন শৃংগাৰ কৰি বিশ্বৰ আগত ফৰিষ্টা ৰূপ আৰু দৈৱী ৰূপত প্ৰখ্যাত হৈ যাব। এই ত্ৰিমূৰ্তিৰ উপহাৰ সদায় লগত ৰাখিবা।

বন্ধুত্ব বজাই ৰাখিবতো জানা নহয়। ডবল বিদেশীয়ে বন্ধুতো বহুত ভালদৰে গঢ়ি তোলে, কিন্তু অবিনাশী বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক বজাই ৰাখিবা। ডবল বিদেশীসকলে এৰাতো পাকৈত আৰু ধৰাতো পাকৈত। এতিয়াই আছে এতিয়াই নাই, এনেকুৱাতো নকৰা নহয়। বাপদাদাই ডবল বিদেশী সন্তানসকলক দেখি হৰ্ষিত হয়, কিদৰে চাৰিও দিশৰ পৰা ইংগিত পোৱাৰ লগে লগে পুৰণি সম্পৰ্কক চিনি পালে। বাবাই সন্তানসকলক বিচাৰিলে আৰু সন্তানসকলেও চিনি পালে। এই বিশেষত্বক দেখি বাপদাদাইও শুভেচ্ছা দি আছে, সেইবাবে সদাই মায়াজীৱ হৈ থাকিবা। অচ্ছা।

এনেকুৱা অতি মৰমৰ সন্তানসকলক, অবিনাশী চেনেহৰ ৰীতি পালন কৰা অবিনাশী সন্তানসকলক, সদায় ফুলৰ বাগিছাত হাতে হাত ধৰি সংগী হৈ পৰিভ্ৰমণ কৰোতা, সদায় গড়লি গ'ল্ডেন উপহাৰক কাৰ্যত আনোতা সদায় সম্পন্ন, সদায় মাষ্টৰ দাতা, সকলোৰে মাষ্টৰ

ভাগ্য বিধাতা, এনেকুৱা স্নেহী সহযোগী চাৰিওফালৰ সন্তানসকলক, সাকাৰী বা আকাৰী ৰূপধাৰী সন্তানসকলক স্নেহসহিত স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বিদেশী শিক্ষকসকলৰ লগত :-

নিমিত্ত শিক্ষকসকলক দেখি বাপদাদাই অতি হৰ্ষিত হৈ আছে। কিমান লগনেৰে, স্নেহেৰে নিজৰ নিজৰ স্থানত থাকি সকলোৱে সদায় শক্তিস্বৰূপ স্থিতিত স্থিত হৈ সৰ্ব শক্তিৰ অনুভৱ কৰাই থাকা। এতিয়া সাধাৰণ নাৰী বা কুমাৰীৰ ৰূপ নহয় কিন্তু সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সেৱাধাৰী আত্মা হোৱা। বাপদাদাৰ শ্ব'কেচৰ শ্ব'পিচ হোৱা। তোমালোক সকলোকে দেখি সকলো আত্মাই বাবাক চিনি পায়। প্ৰত্যেক নিমিত্ত শিক্ষকৰ ওপৰত বিশ্ব পৰিৱৰ্তনৰ দায়িত্ব আছে। বেহদৰ সেৱাধাৰী হোৱা - এনেদৰে নিজকে ভাবনে? নিৰ্দিষ্ট এটা এলেকাৰ কল্যাণকাৰী বুলিতো নাভাবা? যদিও এখন নিৰ্দিষ্ট স্থানত আছা কিন্তু হোৱাতো লাইট হাউচ, নহয় জানো। সকলো দিশতে পোহৰ বিলাই দিওঁতা। গতিকে সৰু ৰালু হৈ এটা স্থানতেই পোহৰ দি থাকিবা নে লাইট হাউচ হৈ বিশ্বক পোহৰ দিবা? লাইট হোৱানে, চাৰ লাইট নে লাইট হাউচ হোৱা? সাহসতো বহুত ভাল ৰাখিছা। বহুত ভাল কৰি আছা আৰু আগলৈকেও বহুত ভাল কৰিবা। শিক্ষকসকলতো সদায় মায়াজীত হোৱা নহয়? যদি শিক্ষকসকলৰ ওচৰত ময়া আহে তেন্তে ষ্টুডেণ্টৰ কি অৱস্থা হ'ব ? তোমালোকৰ ওচৰত যদি এবাৰ ময়া আহে তেওঁলোকৰ ওচৰত দহবাৰ ময়া আহিব, সেইবাবে শিক্ষকসকলৰ ওচৰত ময়াই যাতে নমস্কাৰ কৰিবহে আহে, অন্য কাৰণত নহয়।

নিমিত্ত শিক্ষকৰ স্বৰূপ:-

সদায় হৰ্ষিত, সদায় মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান, এনেকুৱা আসনত সদায় স্থিত হৈ থাকিবা। উচ্চ স্থিতিয়েই শিক্ষকসকলৰ থকা স্থান। সেৱাকেন্দ্ৰত নাথাকা, উচ্চ স্থিতিত থাকা। উচ্চ স্থিতি অৰ্থাৎ বাবাৰ অন্তৰ আসনত থাকিলে ময়া আহিব নোৱাৰে। তললৈ নামিলেই ময়া আহি যাব। পাণ্ডৱ সকলো বাপদাদাৰ সহযোগী সোঁহাত স্বৰূপ হোৱা নহয়। গাডিড চম্ভালা সকলক সোঁহাত স্বৰূপ বুলি কোৱা হয়। সকলো পাণ্ডৱেই বিজয়ী হোৱা নহয়। এতিয়ালৈ ময়াৰ সৈতে বহুত সময় খেলা খেলিলা। এতিয়া বিদায় দিয়া, আজিৰ পৰা চিৰকালৰ বাবে বিদায় দি সমাৰোহ পালন কৰা। বহুত ভাল সুযোগ পাইছা আৰু সুযোগ লৈও আছা। আচ্ছা।

পাৰ্টিৰ লগত অব্যক্ত বাপদাদাৰ সন্মুখ-সাক্ষাৎ:-

বাপদাদাই প্ৰত্যেক সন্তানৰ ভাগ্য দেখি হৰ্ষিত হয়। প্ৰত্যেক সন্তানেই নিজৰ ভাগ্য গঢ়ি আছে। সংগমত প্ৰত্যেক আত্মাৰে ভাগ্য নিজা নিজা আৰু প্ৰত্যেকৰে শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য কিয় হয়? কিয়নো যিহেতু শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠতম বাবাৰ সন্তান হৈ গৈছা তেতিয়াহ'লে শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য হৈ গ'ল নহয়। তেওঁতকৈ আন কোনো শ্ৰেষ্ঠ পিতা নাই আৰু ইয়াতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কোনো ভাগ্য নাই। উচ্চতকৈও উচ্চতম বাবা হয়। এয়া মনত থাকে নহয়। স্বয়ং ভাগ্যবিধাতা মোৰ পিতা। ইয়াতকৈ ডাঙৰ নিচা কি হ'ব পাৰে। লৌকিক ৰীতিত সন্তানসকলৰ নিচা থাকে- মোৰ পিতা অভিযন্তা, ডাক্তৰ, বিচাৰক বা প্ৰধানমন্ত্ৰী। কিন্তু তোমালোকৰ নিচা থাকে যে আমাৰ পিতা ভাগ্যবিধাতা। উচ্চতকৈও উচ্চতম ভগৱান। এই নিচা সদায় থাকে নে কেতিয়াবা কেতিয়াবা পাহৰি যোৱা। ভাগ্যকেই যদি পাহৰি যোৱা তেন্তে কি হ'ব? পিছত ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। এবাৰ হেৰুৱাই পেলোৱা বস্তু পুনৰ পাবৰ বাবে কষ্ট কৰিব লগা হয়। বাবাই আহি কষ্টৰ পৰা মুক্তি দিয়ে। আধাকল্প কষ্ট কৰিলা, ব্যৱহাৰত কষ্ট, ভজিত, ধৰ্মক্ষেত্ৰত সকলোতে কষ্ট কৰিছা। আৰু এতিয়া সকলো কষ্টৰ পৰা মুক্তি পাল। এতিয়া ব্যৱহাৰো পৰমার্থৰ আধাৰত সহজ হৈ যায়। নিমিত্ত মাত্ৰ কৰি আছা। নিমিত্ত হিচাপে কাৰ্য্য কৰোতাৰ সদায় সহজ অনুভৱ হ'ব। ব্যৱহাৰ নহয় কিন্তু খেল যেন অনুভৱ হ'ব। ময়াৰ ধুমুহা নহয় কিন্তু এয়া ড্ৰামা অনুসৰি আগবাঢ়ি যোৱাৰ উপহাৰ। গতিকে কষ্টৰ পৰা মুক্তি পাল নহয়। উপহাৰ লোৱাৰ বাবে কষ্ট কৰিবলগীয়াতো নহয়। গতিকে এনেদৰে কষ্টৰ পৰা নিজক বচাওঁতা, সদায় ভাগ্যবিধাতাৰ লগত মাষ্টৰ ভাগ্যবিধাতাৰ হৈ থাকোতা - ইয়াকে কোৱা হয় শ্ৰেষ্ঠ আত্মা।

চান এনট'নিও (San Antonio)ৰ গ্ৰুপৰ লগত:-

সকলোৱে নিজকে বিশেষ আত্মা বুলি ভাবানে? কি ঠাইত আহি পাইছা? ভাবিচোৱা, এনেকুৱা ভাগ্য বিশ্বৰ কিমান আত্মাৰ হ'ব যিয়ে সন্মুখত আহি মিলন মনাবলৈ পাৰে? ইয়াতকৈ ডাঙৰ ভাগ্য আৰু কি লাগে? সদায় নিজৰ এই ভাগ্যক স্মৃতিত ৰাখিবা তেতিয়া তোমালোকৰ ভাগ্য প্ৰাপ্তিৰ সুখ দেখি আনেও ওচৰত আহিব আৰু নিজৰ ভাগ্য গঢ়িব। সদা সুখত থাকিবা। বাবাৰ সন্তান হৈছা গতিকে আৰ্শ্ববাদ হিচাপে কি পাইছা? সুখ পাইছা নহয়। গতিকে এই বছৰটো সদায় লগত থাকিবা, এৰি থৈ নাযাবা। সুখৰ খাজনাৰ মালিক হৈ গ'লা। গতিকে সদায় সুখত উৰি থাকিবা। ইয়াত চেষ্টা কৰাৰ আৱশ্যকতা নাই। যদি কোৱা চেষ্টা কৰিম (ট্ৰাই), তেতিয়া (ক্ৰাই) কান্দি থাকিবা। গতিকে ন' ট্ৰাই ন' ক্ৰাই। চেষ্টা কৰিম, এই শব্দটি ইয়াতে এৰি থৈ যাবা। বাবা আৰু সম্পত্তি সদায় লগত থকা উচিত। কম্বাইণ্ড হৈ থাকিবা। গতিকে য'ত বাবা থাকিব তাত সকলো খাজনা স্বতঃ থাকিব। এই এটি কথা সদায় মনত ৰাখিবা যে বাবা সদায় আমাৰ লগত আছে। সম্পত্তি আমাৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ।

নৱবৰ্ষৰ শুভেচ্ছা (ৰাতি ১২ বজাত):-

সকলো সন্তানকে নৱবৰ্ষ গোটেই বছৰটোৰ বাবে শুভেচ্ছা জনালো। এনেকুৱা অমূল্য ৰত্ন যিসকলে বাবাক চিনি পাইছা আৰু বাবাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ দায়িত্বৰ মুকুট ধাৰণ কৰিছা এনেকুৱা সদায় সেৱাধাৰী অনন্য মুকুটধাৰী, অন্তৰ আসনধাৰী সন্তানসকলক নিজৰ নিজৰ নামসহিত শুভেচ্ছা স্বীকাৰ কৰিবা।

লগুন নিবাসী নিমিত্ত জনক পুত্ৰী, আদি ৰত্ন ৰজনী পুত্ৰী, লগতে মুৰুলী সন্তান (জয়ন্তী ভগ্নীৰ অভিভাৱক) আৰু সকলোতকৈ অতি স্নেহী বাবাৰ সমান জয়ন্তী পুত্ৰীক আৰু লগতে যিসকল সন্তান সেৱাৰ বাবে উপস্থিত আছে, যেনে বৃজৰাণী - তেওঁ ভাল জাক্জমক দেখুওৱাই আছে, যি সেৱা কৰি আছে তাত আত্মীয়তা ভৰি আছে - এনেকুৱা সকলো সন্তানে নিজৰ নামসহিত শুভেচ্ছা স্বীকাৰ কৰিবা।

নতুন বছৰ, নতুন উৎসাহ, নতুন উদ্দীপনা আৰু এই নতুন বছৰত সদায় উৎসৱ বুলি ভাবি উৎসাহ দি থাকিবা। এই সেৱাত সদায় তৎপৰ হৈ থাকিবা। আচ্ছা - সকলো সন্তানক বাপদাদাৰ অন্তৰ ভৰা, প্ৰেমসহিত স্মৰণ।

***বৰদান:-** বাণীৰ লগতে বৃত্তিৰ দ্বাৰা আত্মিক প্ৰকল্পন বিয়পাই দিয়াৰ সেৱা কৰোতা ডবল সেৱাধাৰী হোৱা।

যিদৰে বাণীৰ দ্বাৰা সেৱা কৰা, সেইদৰে বাণীৰ লগতে বৃত্তিৰ দ্বাৰাও যদি সেৱা কৰা তেন্তে সেৱা পূৰ্ণ গতিত হ'ব কিয়নো বাণীতো সময়ত পাহৰি যায় কিন্তু প্ৰকল্পনৰ ৰূপত ই মন আৰু বুদ্ধিত চাপ বহুৱাই যায়। গতিকে এই সেৱা কৰাৰ বাবে বৃত্তিত কাৰোৰে প্ৰতি ব্যৰ্থ প্ৰকল্পন যাতে নাথাকে। ব্যৰ্থ প্ৰকল্পন আত্মিক প্ৰকল্পনৰ আগত প্ৰাচীৰ হৈ যায়, সেইবাবে মন বুদ্ধিক ব্যৰ্থ প্ৰকল্পনৰ পৰা মুক্ত ৰাখিবা, তেতিয়া ডবল সেৱা কৰিব পাৰিবা।

***প্ৰাণ:-** অভিযোগ কৰাৰ পৰিৱৰ্তে বাবাৰ স্মৰণত থাকা তেতিয়া সৰ্ব অধিকাৰ প্ৰাপ্ত হৈ যাব।

!!ওম্শান্তি!!
